

מאירי

עלון ערוץ מאיר להורים ולילדים

כרשת כי תצא ה'תשע"ח

לעזור לחברים באמת!

להלוות כסף לחבר שצריך, זוהי מצוה גדולה מאוד מאד. מי שנותן לזקוק כסף בהלוואה, מקנים מצוה גדולה יותר מצדקה!

אבל אם אנחנו מקבלים בחזרה יותר כסף ממה שנתנו, אז בעצם החבר שלנו הפסיד כסף! התורה לא רוצה שנגרם הפסד לחבר שלנו, ולכן היא אוסרת את הרבית.

ככה נוכל לעזור לחברינו באמת, ונרבה שלום ואהבה בתוכנו.

שבת שלום!

ילדים, אתם יודעים מהי רבית? אם מישהו מלווה לחבר שלו סכום כסף, החבר שלו חייב להחזיר לו את הכסף אחר כך. זוהי הלוואה. אבל אסור לו להחזיר יותר ממה שהוא קבל, ואם הוא יחזיר יותר, הוא עובר על אסור רבית.

מה, אפילו אם הוא מסכים ורוצה להחזיר יותר?

כן! אסור להחזיר יותר כסף ממה שקבלת.

מדוע התורה אוסרת את הרבית? אפילו כשהלווה מסכים להחזיר יותר כסף? בואו ותשמעו.

6 הם החיים
הם מתנה

8 תכזורת

9 פולקע וחדגא
מסיימים חופש

ערוץ מאיר
לילדים

תעלומה בחדר הכביסה

סיפור בהמשכים מאת אסתי רמתי

פרק ד

"תקשיבי!" אמרתי לה. "אני רוצה להראות לך משהו". הוצאתי מהכיס שלי את הטלפון הנייד, ופתחתי את הצלמים שצלמתי בטיול הכתתי בירושלים. למרות שהיתה נסערת, רות התבוננה בתמונות. "זאת ירושלים" אמרתי לה. "בזמן שלי, הזמן שבקרת בו. ירושלים בניה וגמלאה אורות, ואנשים, ובנינים מדהימים, וילדים שמשחקים ברחוב... אני יודעת שעכשו את רואה את החרבן, אבל עם ישראל יחזור ועוד איך לאדמתו! את ראתי את זה בעצמך!"

"...ורחובות העיר ימלאו ילדים וילדות, משחקים ברחובותיה..." "מלמלה רות, "כך אמי ספרה שאמר הנביא זכריה. אמרי לי יהודית, איך נראה המקדש שלכם?"

"אההממ...", גמגמתי, "האמת המקדש עדין לא נבנה... אבל אנחנו מחכים לו! אני בטוחה שגם זה יקרה מתישהו".

וכתאום היה לי רעיון. "רות! בואי תחזרי אתי לעתיד! תקפצי יחד אתי לבור, ותוכלי להיות אתי בתשע"ח! ככה לא תצאי לגלות!"

לרגע רות נראתה נלהבת, אך אז היא נענצה בראשה בעצב מצד לצד. "לא, יהודית, כאן משפחתי, ואינני רוצה להפחד מהם... אם אבוא לבד לתקופתך, גם זו תהיה גלות בשבילי... אנסה

למה זה חשוב שהיום תשעה באב?! אוהו, כמה שזה חשוב... אבל לא ידעתי איך אני יכולה להגיד לה שביום הנורא הזה, בית המקדש אמור להחרב! לספר? לא לספר?

אבל לא הייתי צריכה להתלבט זמן רב, כי הצעקות וקולות המלחמה שנושמעו ברקע הלכו והתגברו, ולפתע הרחנו ריח של עשן. הבטנו לעבר בית המקדש, ורות פתחה זוג עינים גדולות ופלטה צעקה נוראית. "המקדש! המקדש נשרף!!!!" דמעות זלגו מעיניה וגם מעיני. "איך זה יכול להיות...?" היא לחשה "איך יכול המקדש לעלות באש?! איך ירושלים יכולה להחרב?! זהו בית ה'! ועכשו הרומאים יקחו אותנו לגלות כפי שאמרו, ועם ישראל לא יחזור לעולם לאדמתו!"

מטיילים!

פינת הטיולים שלנו

"חורבת צונם" בצפון

המקום נקרא "חורבת צונם", או "חורבת צוואנה", שפירושו: אבן צור. היא מסתתרת בתוך חורש צפוף ועב גזע של אלון התולע, שקרני שמש מעטות מצליחות לחדור מבעד לתקרתו, ולא מעט עצי ער אציל (דפנה) נותנים מריחים לממוללים את עליהם בהליכתם בשביל.

ובתוך היער האפל הזה מתגלים מבני-אבן מסותתת, קבורים בחלקם באדמה, תעלות ומאגרי מים תת קרקעיים, פרוזדורים, בור מים מטויח וחלקים של אבני מפרכה. הכפר, בצורתו הנוכחית, התקיים ושגשג כנראה בתקופה הצלבנית, יעידו על כך צורת הבנייה והאבן. המקום שימש גם למגורים בתקופה הממלוכית, אבל צורתו הבסיסית נותרה כשהייתה...

אז איך מגיעים?

א. מצומת אבן מנחם על כביש 899 יורדים דרומה בדרך אספלט 1300 מטר, פונים ימינה לדרך כורכר לבנה, 1200 מטר ומגיעים לחוות בקר. מחנים את הרכב וממש מול החווה מעבר בגדר - לכו בשביל, היער יבלע אתכם ואחרי 250 מטר תגיעו אל העיר האבודה.

ב. ב"וויז" - "חורבת צונם".

באדיבות אתר מורשת הגליל
www.moreshetgalil.co.il

לְחַזֵּר לְבֵיתִי. נָתַתְּ לִי נַחֲמָה גְדוֹלָה בְּמָה
שֶׁסָּפַרְתָּ לִי וְהִרְאִיתָ לִּי! וְעַכְשָׁו לְכִי, לִפְנֵי
שִׁיתְפֶּסֶסוּ אוֹתָךְ הָרוֹמָאִים..."

חֲבִיבְתִי אֶת רוֹת חֲזַק, וְהִיא יֵצֵאָה בְּרִיצָה
קְלִילָה לְעֵבֶר קְבוּצַת הַבְּתִימִים. עֶקֶבְתִּי אַחֲרֶיהָ
בְּמַבְטִי, מִתְפַּלֶּלֶת מִכָּל הַלֵּב שֶׁתְּצַלִּיחַ לְהַפְגִּישׁ
עִם הַהוֹרִים שָׁלָה וְשָׁכְלָם יִשְׁרְדוּ אֶת הַתְּקוּפָה
הַנוֹרָאִית הַזֹּאת... כִּשֶּׁהִיא נִעְלָמָה מִהָעֵין,
חֲזַרְתִּי בָּלֵב כָּבֵד אֶל הַבּוֹר, הַתִּיַּשְׁבִּתִּי בְּקֶצֶה,
וְהִתְגַּלְשְׁתִּי פָּנִימָה. רַק שֶׁהִמְעַבְר בְּזָמַן יַעֲבֹד
וְלֹא אֶמְצָא אֶת עֶצְמִי תְּקוּעָה כָּאֵן! אֵךְ לֹא
הֵייתִי צְרִיכָה לְדַאֵג. תּוֹךְ מִסְפָּר שְׁנֵינֹת מְצֵאתִי
אֶת עֶצְמִי נּוֹחֶתָת עַל עֲרֻמַּת בָּגְדִים בְּחֹדֶר
הַכְּבִיסָה. הַתְּבוֹנְנֹתִי מִסָּבִיב וְנִשְׁמָתִי לְרוּחָה.
טוֹב לִהְיוֹת בְּבֵית... אֶפְלוּ בְּבֵית הַחוֹלִים...

חֲזַרְתִּי לְחֹדֶר וְנִשְׁכַּפְתִּי בְּמִטָּה. הַפְּאֵבִים
בִּפְצֵעַ חֲלָפֹ, אֶבֶל הַלֵּב שְׁלִי כָּאֵב. מַעֲנִין מֶה
קָרָה לְרוֹת... וְאֵז רוֹנִי, מִהִמָּטָה לִידִי, פִּקְחָה
לְרַגַע עֵינַיִם וְחִיכָה אֵלַי. לֹא יֵאֱמָן! הִיא הִיָּתָה
דוֹמָה לְרוֹת שְׁתֵּי טָפוֹת מִיָּם, חוּץ מִזֶּה שֶׁהִיא
הִיָּתָה קֶצֶת פְּחוֹת רִזָּה... אֵינִי לֹא שְׁמָתִי לֵב
קֶדֶם? חִיכָתִי חֲזָרָה, מְקֻנָּה שֶׁזֶה סִימָן טוֹב. עִם
יִשְׂרָאֵל חַי...

מידה בפרשה הרב יורם אליהו

השבת אַבְדָּה

שְׁלוֹם רַב לִילְדִים הַחֲבִיבִים!

בְּפֶרֶשְׁתֵּנוּ, הַתּוֹרָה מַצֵּה אוֹתָנוּ עַל הַשַּׁבָּת אַבְדָּה: "לֹא תִרְאֶה אֶת שׁוֹר אַחִיד אוֹ אֶת שֵׂינֵי נִדְחִים וְהִתְעַלַּמְתָּ מֵהֶם הַשָּׁב תִּשְׁיָב לְאַחִיד". בְּהַמְשָׁךְ, מַצֵּה הַתּוֹרָה וְאוֹמַרְתָּ, אִם אֶתָּה לֹא מְכִיר אֶת מִי שְׁאֲבָד, אֶתָּה צָרִיד לְקַחַת אֶת הָאֲבָדָה לְבִיתָה עַד שֶׁתִּמְצָא אֶת בַּעַל הָאֲבָדָה. חֲכָמֵינוּ בְּמִסְכַּת בָּא-מִצִּיעָא דְנִים בְּהַרְחָבָה כִּיצַד מְמַלְמִים מַצֵּה זֶה כְּרָאוּי. בְּזֶמֶן שֶׁבֵּית הַמִּקְדָּשׁ הָיָה מָסִים הָיְתָה בִּירוּשָׁלַיִם אֲבָן שֶׁנִּקְרָאָה 'אֲבָן הַטּוֹעֵן' וְלִשְׁם הָיָה בָּאִים בַּעַל הָאֲבָדוֹת וְהוֹמָצָאִים וּמְכִרְיָאִים עַל אֲבָדָתָם. לְדַעַת רַבִּי יְהוּדָה בְּמִשְׁךְ שְׁלוֹשָׁה רִגְלִים הָיָה הוֹמָצָא צָרִיד לְהִגִּיעַ עִם הָאֲבָדָה שְׂמָצָא, לְהַכְרִיז עָלֶיהָ וּלְקוּמוֹת שֶׁבַעל הָאֲבָדָה יְתֵן סִמְנִים וְיִזְכֶּה בְּאֲבָדָתוֹ. בְּמִשְׁךְ הַזֶּמֶן הָיָה אֲסוּר לְהִשְׁתַּמֵּשׁ בְּאֲבָדָה. וְיֵשׁ אֲבָדוֹת שֶׁנֶּאֱמָר עָלֵיהֶן שִׁיְהִי מְנוּחָת עַד שִׁיבֹא אֲלֵיהֶם.

הַגְּמָרָה מְסַפֶּרֶת סְפּוֹר נִפְלָא עַל ר' חֲנִינָא בֶן-דּוּסָא, שְׂאָדָם אֶחָד שָׁכַח לֵיד בֵּיתוֹ תְּרִגְוָלִים. הֵם הִטִּילוּ בִּיצִים וְנוֹלְדוּ עוֹד אֶפְרוּחִים וּבְמִשְׁךְ כָּל הַזֶּמֶן הָיָה הוּא טַפַּל בָּהֶם וְלֹא אָכַל מֵהֶם, אַחֶר-כֵּן מָכַר אוֹתָם וְזָנָה בְּדַמְיָהֶם עֲזִים. יוֹם אֶחָד עָבַר שָׁם הָאָדָם שֶׁשָּׂכַח אֶת הַתְּרִגְוָלִים וְשָׁאַל עָלֵיהֶם וְר' חֲנִינָא בֶן-דּוּסָא נָתַן לוֹ אֶת הָעֲזִים. חֲכָמֵינוּ לּוֹמְדִים מִהֶמְלֶה "נִדְחִים" שֶׁדּוֹקָא אִם אֶתָּה רוֹאֶה שֶׁהִבְהֵמָה רָצָה וְנִרְאִית טוֹעָה בְּדִרְכָּה אִזּוּ נִקְרָא אֲבָדָה, אֲבָל אִם הִיא רוֹעָה לְתוֹמָה בְּדִרְכָּה, אִין זֶה אֲבָדָה וְאֲסוּר לַעֲגֵת בָּהּ. לְפַעְמִים אֲנוּ רוֹאִים חֶפֶץ כְּלִשְׁוֹה וְסִבּוּרִים שֶׁזֶה אֲבָדָה וְאִין בָּהּ סִמְנִים, וְהַבְּעָלִים וְזֵדִי הַתִּיבָאִשׁוּ מְמַלְמֵה אִזּוּ אֲפֻשֶׁר לְקַחְתָּהּ. מְכַל מַה שֶּׁנֶּאֱמָר נִלְמַד, שֶׁלֹּא כָּל דָּבָר נִחְשָׁב אֲבָדָה וְיֵשׁ דְּבָרִים שֶׁאֲסוּר כָּלֵל לַעֲגֵת בָּהֶם וְלְקַחַת אוֹתָם. וְכֹאשֶׁר מְצָאנוּ דָּבָר שֶׁכָּרוּר שֶׁזֶה אֲבָדָה, עָלֵינוּ לַעֲשׂוֹת כָּל מֵאֲמָץ לְהַכְרִיז וּלְפָרְסָם כָּל הָאֲמָצָעִים שֶׁיֵּשׁ כִּיום וְלִדְאָג שֶׁאֲכַן הָאֲבָדָה תִּשׁוּב לְבַעֲלֶיהָ.

אריאל ושרה'ה תיירות ונופש מציעים לציבור הדתי:

קייטנת משפחות

בבית הארחה אברים עכו

8.8-11.8.18

מופע בלונים // קבלת שבת מוזיקלית // סיורים
חגגות לילדים ולמבוגרים // ועוד הפתעות

www.arieltours.co.il ☎

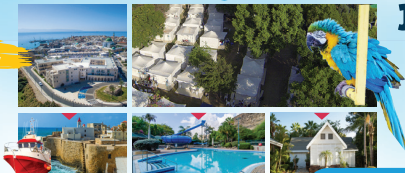
info@arieltours.co.il ✉

חופשה משפחתית ישראלית

בחמת גדר

5.8-9.8.18 | 29.7-2.8.18

שעות רחצה נפרדות החל מהשעה 18:00

חבילות נופש // אטרקציות // איחויים // קייטנות // שמחות // שבתות תוק

1-700-707-300

חינוך היום
למבילת הצעה
ממאמה עברורכ

סבב"ה של חופש

רמב"ם
לחיים

כל הבריאה אומרת שירה

סיפר ר' אריה לויין על כגישתו הראשונה עם הרב קוק צ"ל. השנה הייתה תרס"ה, השנה שבה עלה ר' אריה לויין לארץ ישראל. הוא הגיע ליפו, ושם כגש לראשונה את הרב קוק. הרב קיבל אותו בסבר פנים יפות כפי שקיבל כל אדם, ושוחח עמו בדברי תורה.

לאחר תפילת מנחה, יצא הרב קוק כדרכו אל השדה כדי לסדר את מחשבותיו, ור' אריה לויין הצטרף אליו. השניים שוחחו בדברי תורה, ותוך כדי הליכה תלש ר' אריה עשב קטן. הרב קוק, שראה זאת, הדדעזע ואמר בנחת לר' אריה שהוא נזהר מאוד שלא לקטוף שום עשב או פרח שיכול להמשיך לגדול ולצמוח, כי אין עשב מלמטה, שאין לו מלאך מלמעלה האומר לו גדל. כל ציץ עשב אומר דבר מה, כל אבן לוחשת איזה סוד, כל הבריאה אומרת שירה...

אפסור ישראלית

י	ו	ש	ל	י	מ	מ	ה
מ	ד	ה	כ	ו	ת	ל	מ
ג	א	ו	צ	ה	ל	ה	ק
נ	מ	נ	ש	ר	ק	כ	פ
ד	ת	צ	ב	מ	ה	נ	ו
ו	ד	ג	ל	צ	נ	ס	ל
ד	א	ר	ק	צ	ה	ת	י
ט	ה	ר	צ	ל	מ	נ	צ

ירושלים
התקווה
יד ושם

הכנסת
הרצל
מעפילים

מגן דוד
דגל
הכחול

היזקת בלעזרים מקומות בירושלים

כבוד הרב

שו"ת עם הרב שלמה אבינר

עור שחור

ש: אני אתיפי. למדתי שלבני שבט דן היה עור שחור, אבל האם היו גם תנאים עם עור שחור?

ת: כן. רבי יהושע בן חנניה היה עור שחור (נדרים נ ב. רא"ש ד"ה בבלי). גם האמורא שמואל היה שחור עור. (נדרים שם. ועיין משנה נגעים ב ב שהצבע שלנו הוא אשכרוע, כלומר עץ שיטה).

סרטים מצוירים

ש: מותר לראות סרטים מצוירים?

ת: אם הם כשרים, זה כדין רגיל של ביטול זמן של הבלים.

קיפול בדף בשבת

ש: האם מותר לקפל פינת עמוד של ספר כדי לסמן ולמצוא, או אסור משום תיקון כלי?

ת: אין בזה תיקון כלי, הספר לא מתקון יותר עקב זה, אלא זה אמצעי עזר לנו (וכן פסק הגרש"ז אוירבך. מנחת שלמה ים ח"ב סו ב - מ"צ).

שמירת מקום באוטובוס

ש: האם אני יכול לתפוס מקום באוטובוס גם בשביל חבר שיגיע?

ת: בתנאי שיש מקומות פנויים לאחרים. התופס לבעל חוב במקום שחב לאחרים. (גיטין יא ב).

מוסר השכל

החיים הם מתנה

אנחת רוחה נפֿלֶטָה מִפֿיו שֶׁל הָאֲרִיָּה, וְהַחֲסִידָה הִבִּינָה שֶׁתִּפְקִידָה הִסְתַּמָּה.

היא התחילה לצאת, אָבֵל בְּרֹאשָׁה נִקְרָה מִחֲשָׁבָה: "לא מִגִּיעַ לִי קֶצֶת שְׂכָרְךָ עַל הָעֲזָרָה הַמְּצֻלַּחַת שֶׁנִּתְּתִי לְמֶלֶךְךָ?"...

הָאֲרִיָּה, שֶׁשָּׁם לֵב לְהִרְוֶהָ שֶׁל הַחֲסִידָה, קָרָא לָהּ וְאָמַר: "חֲסִידָה יְקָרָה. לא רַבִּים זָכוּ לְהִכְנִיס אֶת רֹאשָׁם לְתוֹךְ פִּיו שֶׁל הָאֲרִיָּה וְלַצֵּאת מִשָּׁם חַיִּים! זוֹהִי הַמֵּתָנָה הַגְּדוֹלָה בְּיוֹתֵר שֶׁלֹּלֶת לְקַבֵּל... צְאִי וְסַפְּרִי לְחִבְרוֹתֶיךָ עַל כָּךְ..."

לְפַעֲמִים עֲלִינוּ לְהִסְתַּפֵּל מֵהַצֵּד עַל הַחַיִּים שֶׁלָּנוּ, וְלִהְיוֹת, שֶׁעֲצֵם הַחַיִּים הֵם הַמֵּתָנָה הַכִּי גְּדוֹלָה שֶׁקִּבְּלָנוּ, וְיֵמָּה כָּבֹד צָרִיךְ לְבַקֵּשׁ יוֹתֵר מִזֶּה?

הַחֲסִידָה הִצְעִירָה הַזְּמָנָה בְּדַחֲפִיפוֹת לְמֵאוּתָהּ שֶׁל הָאֲרִיָּה, מֶלֶךְ הַחַיּוֹת. היא לא יָדְעָה עַל מָה וְלָמָּה נִקְרָאָה, אִךְ מִהֲרָה לְמַלֵּא אַחֵר צוּי הַמֶּלֶךְ, וְהִתְיַצְּבָה בְּמֵאוּתָהּ. הָאֲרִיָּה שָׁכַב וְגִנַּח מִכְּאֲבִים.

"עֲצֵם גְּדוֹלָה וְנִתְקַעָה בְּגִרוֹנוֹ שֶׁל הַמֶּלֶךְ. אֲנִי מֵאֲמִינִים שֶׁבִּיכְלֶתְךָ לְהוֹצִיָּאָה בְּעֶזְרַת הַמַּקּוֹר הָאֶרֶץ שֶׁיֵּשׁ לָךְ!", הִסְבִּיר יוֹעֵץ הַמֶּלֶךְ לַחֲסִידָה.

הַחֲסִידָה מִהֲרָה וְהִתְקַרְבָה אֶל הָאֲרִיָּה. בְּמִהֲרָה וּבְמִיָּנוּנוֹת הִכְנִיסָה אֶת רֹאשָׁהּ אֶל לְעוֹ שֶׁל מֶלֶךְ הַחַיּוֹת, תִּפְסָה אֶת הָעֵצִם, מִשְׁכָּה יְמִינָה וּשְׂמֹאלָהּ - וְהָעֵצִם נִשְׁלָפָה הַחוּצָה.

שאלות בכרשה

1. מהי מצוות "טעניה"?
2. מה צריך לעשות באבדה שאינו יודעים מי בעליה?
3. מדוע אסרה התורה להתחתן עם בני העמונים והמואבים?
4. אלו שתי אומות אסור לתעב? מדוע?
5. מה הם "לקט שכחה ופאה" ומה ההבדל ביניהם?
6. מה הן "עוללות"?
7. מצאו שתי מצוות של זכירה בפרשת השבוע!

פרסים מחכים
לכם באתר!
שמות הזוכים
יפורסמו באתר

אם מצאתי קן ובו גוזלים, ושילחתי את האם ובכל זאת האם חזרה -
האם אני מצוה לשלח אותה שוב?

חידה 1

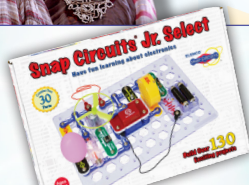
"לא יבא עמוני ומואבי בקהל ה'" -
אז איך היה מותר להתחתן עם רות המואביה?

חידה 2

תכזורת

ר	ק	ב	ח	כ	ח	פ	צ	ל	א	ו	ו	ס
א	ג	כ	ט	י	כ	ח	ג	ע	י	ג	ז	מ
י	ח	ר	ז	נ	ט	ע	ש	ד	פ	ע	ר	ט
נ	י	פ	ח	ה	ו	ק	י	ו	ה	ח	כ	ש
ר	כ	ג	ש	י	ת	ו	ל	ל	ע	ו	ס	י
פ	ה	ה	כ	כ	ט	ו	ק	א	ו	צ	ו	ו
א	ט	נ	נ	י	פ	ו	ח	ט	י	ק	ד	נ
ה	ד	ב	א	ת	ב	ש	ה	ט	פ	צ	נ	ג
ח	פ	ש	כ	צ	ב	ו	ק	כ	ה	צ	א	ג
ת	נ	ל	ח	א	ג	ה	נ	ו	פ	כ	ד	נ
פ	א	ע	ד	ט	נ	ח	ת	ט	ט	ט	ג	ע
ק	ל	מ	ע	ר	כ	ס	ע	ה	ב	ג	כ	ת

בי תצא • השבת אבדה • שילוח הקן • שעטנז • לקט
שכחה • פאה • עוללות • איפה ואיפה • עמלק

מהפסים מהת מאתגר לחופש?
סנאפ סירקיטס משחקי אלקטרוניקה
שניידר שירות ושיווק snapcircuits.co.il

פולקע ודפרישע

לפרשת כי תצא

מה לדעתכם ענה פולקע לחדגא, ילדים? הפעילו את דמיונכם כדי למצוא סוף לקומיקס!

היץ מרענן בערוץ מאיר לילדים

פרקים חדשים

פרסים
שווים

משחקים
חדשים

עונה
חדשה
לפרשיה

הגרלה
גדולה

חידות

תוכנית המשימות החדשה של ערוץ מאיר לילדים
ביום ראשון באתר!

אין לכם מנוי?

קבלו מנוי
לשבועיים חינם!

הכנסו לאתר Meirkids.co.il או בטלפון 02-6461323

ערוץ מאיר
לילדים

